

[Holger Eriksen.]

aldeles ikke i stand til at føre et toldregnskab, hvilket så igen vil sige, at man bliver nødt til at lukke, fordi virksomhederne ikke selv kan bestride det, og fordi kioskerne naturligvis ikke giver så stort et overskud, at der er mulighed for, at holde lønnet medhjælp.

Men det, jeg navnlig vil pege på, er, at i det øjeblik, man anvender detaillledet, er der skabt en meget vid margen for skattesnyderi. Thi vel kan man sige, at man kan bruge bøgerne, men man behøver jo ikke at føre alt ind i bøgerne, og det er en kendsgerning, at f. eks. alle de, der har en gensidig clearingforretning med andre detailhandlere, meget tit lader det gå uden om bøgerne. Så kan man sige: ja men vi får kontrol derigennem, at vi får at vide, hvor meget de har købt, og det er også udmærket, hvis man har en standardavance. Men hvis man nu tager f. eks. skotøj, damekonfektion, som er modepræget, ved enhver jo, at man starter med at have en meget stor avance på den nye vare; den bliver reduceret efterhånden, til sidst sælger man på udsalg til anskaffelsespris og på det allersidste stadium til langt under denne pris. Hvordan skal man på det grundlag kunne konstatere, hvor meget den gennemsnitlige avance har været for den pågældende vare, og derigennem finde frem til at skabe virkelig kontrol med, hvad der er solgt, og hvad der ikke er solgt?

Det er de kritiske bemærkninger, jeg har ønsket at gøre. Imidlertid begyndte jeg med at sige, at det er nødvendigt med et større budgetoverskud. Vil man ikke have omsætningskat, så må man anvise andre veje, og jeg vil først og fremmest pege på en kapitalvindingsskat. Det er mig simpelt hen ubegribeligt, at de, der må betale skat af hver øre, de tjener ved deres arbejde, ikke for længst og på overbevisende måde har krævet, at de indtægter, man har uden arbejde, hvilket i realiteten vil sige i kraft af andres arbejde, skal beskattes på samme måde. Jeg beklager i høj grad, at det forslag, som den daværende finansminister,

den nuværende statsminister, i sin tid fremsatte, ikke blev vedtaget, og jeg synes i hvert fald, at man på et tidspunkt, hvor man går så vidt som til at stille forslag om at indføre en omsætningskat, der i sit princip er antisocial, burde have taget kapitalvindingsskatten med. Vi har ganske vist fået en lidt forkølet begyndelse i form af kapitalvindingsskat på aktier. Den var kun på 20 pct., endog med visse fradrag, altså ikke nær så høj, som hvis der var tale om arbejdsindtægter, men de 20 pct. kunne være sat op, og der er ingen påviselig grund til, at kapitalvinding på obligationer og pantebreve ikke skulle stilles lige med kapitalvinding på aktier.

Navnlig synes jeg, det er urimeligt, at man kommer med en omsætningskat på et tidspunkt, da der måned efter måned tages millioner, ja, muligvis hundreder af millioner, hjem ved handel af jord, der har fået sin merværdi ikke ved sin ejers indsats, men som følge af samfundets vækst. Denne oppustning af jordværdien er — som jeg tidligere har anført her i det høje ting — den vigtigste inflationskilde, der er i virksomhed i øjeblikket, thi højere grundpriser giver højere byggeomkostninger og dermed større udbud i obligationer, hvorved disses kurs trykkes; derved øges omkostningerne yderligere; dette giver en højere pengepris, der fordyrer det almindelige omkostningsniveau, og en højere husleje, som sammen med et højere renteniveau giver en højere arbejds løn, og således videre, samtidig med at denne fordyrelse af nybyggeriet som sidevirkning har en stigning i priserne på de eksisterende bygninger, hvorved der skabes mulighed for optagelse af tillægslån, som igen påvirker obligationsmarkedet. Denne udvikling sidder man bogstavelig talt fra folketingets side med hænderne i skødet over for. I parentes bemærket er det jo ikke alene jorden, som skal bruges til byggeri, der stiger. Efter statistisk departements opgørelse er handelsprisen, altså den faktisk opnåede pris for landbrugsjendomme på 12 tdr. hartkorn, i løbet af